

پارہنووہسیکی بی بہ زہی

قالان محمد

چاره نوو سیکی بی

بهزه یی

ئالان محهمه د

له لیواری دهرهوهی دارستانیک وهستابوو، له ژیر نهمی باراندا سهیری
پیشهوهی کرد و ریگایهکی قیرکراوی بینی که به ناوهندی دوو
دارستاندا دهرؤیشت. کهمیگ له ریگایهکه تیپاما که لهپر دوو
ئوتومبیل به ئاراستهی پیچهوانهوه دهرکهوتن، ههردووکیان به خیرایی
له یهکتری نزیک بوونهوه تاکو له کۆتاییدا خویان به یهکتری دادا.
دهنگیکی وهها بهرز له ئاکامی ئه و خۆپیکدادانه بهرز بۆوه که خهریک
بوو پهردهی گوئییهکانی بتهقینیت. دواي ئهوهی که کاریگهری دهنگه
بهرزهکه بهریدا، ئهوا به توقینهوه بهرهو لای دوو ئوتومبیله
تیکشکاوهکه رایکرد. که له ئوتومبیلی یهکه م نزیک بۆوه، ئهوا بینی که
شؤفییرهکه مردبوو، گهنجیک بوو له کۆتایی ته مهنی بیست سالیدا.
دواي ئهوهی که سهرنجی لهسهه ئه و لابرده، ئهوا پرووی له
ئوتومبیلهکهی تر کرد، بینی که ئوتومبیلهکه چوار کهسی تیدابوون،
پیاویک و ئافرهتیک، لهگه ل دوو مندالی بچووکی ههوت سالان. دیار
بوو که ههمووان مردبوون، جگه له پیاوهکه که بینی سههری به هیواشی
دهجوولاند. بۆیه خیرا لیی نزیک بۆوه و دهرگایهکهی کردهوه، دواتر
سههری پیاوهکهی به لای خۆیدا سووراند تاکو پروخساری ببینیت، که
پروخساری ئهوی بینی، ئهوا برپای بهوه نهکرد که به دوو چاوهکانی
خۆی بینی، چونکه پروخساری ئه و پیاوهی که بینی پروخساری خۆی
بوو!

ههر لهگه ل بینینی ئه م، ئهوا لهپر لهسهه قه نهفهکهی له خه وهستا و
به هه ناسه سواریهکی زۆروهوه سههیری دهوروبههری کرد، ئهوهی بینی

تهنیا خهونیکی ناخۆش بوو، خهونیکی که به شیوهیهکی بهردهوام
میشتکی نهوی داگیر کردبوو.

بهلام نهوه خهونیکی ناسایی نهبوو، نهوهکو تهنیا لهبهر
دوبارهبوونهوهی، بهلکو لهبهر نهوهی خهونهکهی یادهوهی مردنی
خانهوادهکهی بوو لهو پروداوه.

سالیکی بهسهه نهو رۆژهدا تیپهپی بوو که تییدا خانهوادهکهی
لهدهستدابوو، سالیکی بهسهه نهو رۆژهی که تییدا جیهانی نهو نوقمی
تاریکی بوو. ههر لهو رۆژهوه تاکو نیستای، نهوا ههر کاتیکی خهوی
لیکهوتبا، نهوا خهونی بهو پروداوه نهفرهتییهوه دهبینی، ههر جاریکیش
که نهو خهونهی دهبینی، نهوا زیاتر ههستی به نازار و تهنیایی دهکرد.
چیتر نهیتوانی بهرگهی نهو یادهوهرییه بگریت، چیتر نهیتوانی شهو له
دوای شهو بینههری نهوه بییت که خانهوادهکهی لهدهست بجییت، بویه
رۆیشته نهومی سههروهه و دههراگی ژورهکهی کردهوه.

رۆیشته لای قاسهکه که له پشتی تابلویهکهوه شاردرابوو،
تابلویهکهی لایبرد و قاسهکهی کردهوه. ناوهوهی قاسهکه پیکهاتبوو له
کۆمهلیک تۆمار، چند سهفتهیهک پاره، وه چهکیک له جۆری "سمیث و
ویسن 38"، ههر که چهکهکهی بینی، نهوا ههلیگرت و لهناو گیرفانی
چهپی چاکهتهکهیدا شاردییهوه، دوای نهمه پارهکانیشی ههلیگرت و
لهناو زهرفیکی نامهی هاویشتن، که نهمهی نهجامدا، نهوا زهرفهکهی
خسته گیرفانی راستی چاکهتهکهی و دواتر قاسهکهی داخستهوه. که

چه که کی هه لگرت، ئەوا له ژووره که رۆیشت دەرەوه و دواتر به
 رپرەوه تاریکه کانی ماله کهیدا بهرەو دەرگای دەرەوه رۆیشت. که
 گهیشته نهۆمی خوارهوه، ئەوا له دەرگایه که نزیک بۆوه، له کاتی کدا که
 دەستی له سەر دەسکی دەرگایه که بوو، ئەوا سەری بۆ خوارهوه
 دانواند وهکو ئەوهی بیر بکاتهوه، چەند ساتیک بهم شیوهیه تیپەری
 تاکو له کۆتاییدا هەناسهیهکی قوولی هه لکیشا و دواتر دەرگاکی
 کردهوه. که چەند ههنگاوێکی بهرەو دەرەوه برد، ئەوا خیرا بایهکی
 وشکی سارد بهرەو رپوویدا هات، بایهکی وهها سارد که وایکرد
 رپووخساری سوور هه لگه رپت. کاته کانی تر نه گەر دوو چاری
 سهرمایه کی لهو شیوهیه بووبایهوه، ئەوا ده گه راپیهوه بۆ ژوورهوه تاکو
 سهرمایه که تیپه پەری، یاخود پۆشاکێ ئەستوورتری له بهر ده کرد تاکو
 خۆی لهو سهرمایه بپاریزیت، به لام ئەو رۆژه که تەنانەت چاکه تیکی
 تهنکی رهشی له بهردا بوو، ئەوا ئەو سهرمایه ی به لاهه گرنگ نه بوو،
 وهکو ئەوه بوو که چیتر سهرما کاری تیینه کات، یاخود وردتر بلین
 به لایهوه گرنگ نه بوو. به ههرحال دواي ئەوهی که ههنگاوی بهرەو
 دەرەوه برد، ئەوا دەرگایه کهی له دواي خۆیهوه داخست و به سەر
 شه قامه بهستوه کاندای بهرەو شوینی مه بهستی به رپکهوت. تهنیا
 بیست خوولهک لهو شوینهوه دوور بوو که دهیویست بۆی بچیت،
 بۆیه به ههنگاوی هیواشهوه رپگا و شه قامه کانی ده بری. له کاتی کدا که
 به شه قامیکی کراوه دەر رۆیشت، ئەوا تیپینی کرد که تهنیا، جگه له
 خۆی، ئەوا هیچ که سیکی تر به ویدا نه دەر رۆیشت. هه لبه ته ئەمه ی

به لاهه سهير نه بوو به وهی که ئیواره یه کی درهنگ بوو، خه لک له م
کاتانه دا زیاتر له ماله وه ده میننه وه و له بهرده م ئاگری ئاگردانه که یان
داده نیشن تاکو خو یان له دهستی نه و سه رما وشکه بیاریزن. له
کاتیکیدا به ته نیا به ریگادا ده رۆیشت، نه وا له ریگهی دارشته یه که وه
بای دایه وه و به ره و شه قامیکی تر به ریگه وت، شه قامیک که به شوینی
مه بهستی ده گه یاند، شه قامیک که تییدا ویستی چاوی به که سیک
بکه ویئت.

کاتیکی گه یشته نه و شه قامهی که مه بهستی بوو، نه وا کورپکی بینی،
کورپک که له سه ر عاره بانه بچووکه که ی له به یانییه وه تاکو کوئا
ساته کانی شه و له فه ی ده رۆشت، کورپک که ته واوی ساته کانی ژیانی
ته رخان کردبوو تاکو بژیوی ژیان پهیدا بکات و خوشکه بچووکه که ی
به خیو بکات. زۆربه ی رۆژه کان ده رۆیشت بو لای نه و تاکو زگی برسی
خوی تییر بکات، به لام نه مه هۆکاری راسته قینه ی رۆیشتنی نه وه نه بوو
بو لای، به لکو بویه ده رۆیشته لای چونکه خه مخوری و کۆششی نه و
کوره گه نجه وزه ی ژیانی پی ده به خشی، وای لیده کرد بو ساتیک نه و
ئازاره له بیر بکات که زۆربه ی کاته کان دلای ده گوشی و ده یخسته داوی
تاریکییه وه. به م شیوه یه، نه وا بو ماوه یه کی زۆر توانی به رگه ی ژیان،
به رگه ی ته نیایی و ئازار بگریئت. به لام وه کو چون هیچ شتییک بو
هه میشه نییه، نه وا نه و به رگه گرتنه ش بو هه میشه نه بوو.

دوای ئەووی که رۆیشتە لای و سلّووی لیکرد، ئەوا کورپە گەنجەکه بە
رپوویەکی خۆشەووە سلّووی لیکردەووە، پێش ئەووی ئەو هیچ بلیت، ئەوا
کورپە گەنجەکه دەیزانی که چی دەوێت، بۆیە خێرا لەفەکهی بۆ
پێچایەووە و بە گەرمی پێیدا. که لەفەکهی وەرگرت، ئەوا دەستی بۆ
گیرفانی برد و پارەمی لەفەکهی پێدا، بەلام هەر ئەوئەندە نا، بەلکو دوای
چەند ساتیک زەرفی پارەکهی دەرھینا و بە کورپەکهی دا، کورپەکه
نەیزانی ئەووە چییە و چی تێدایە، بۆیە بەلایەووە زۆر سەیر بوو. دوای
ئەووی که سوپاسی کرد و لەوێ دوورکەوتەووە، ئەوا کورپە گەنجەکه
زەرفەکهی کردەووە، تووشی شوک بوو کاتیک ئەو برپە پارە زۆری
بینی. که ئەووی بینی، ئەوا خێرا لە عارەبانەکهی دوورکەوتەووە و دواتر
بانگی پیاووەکهی کرد، بەلام بوونی ئەو چیتەر نەدەبینرا، ئەمەش کۆتا
جاریک بوو که چاویان بە یەکتەری بکەوێت.

لە کاتیکدا که بەسەر شوستەیی شەقامەکهدا دەرپۆیشت، ئەوا دەستی
کرد بە کردنەووی زەرفی لەفەکه، ئەو لەفەیهی که لە ژێر ئەو کەشە
ساردەدا هەلمی گەرمی دەرەکرد، خەریک بوو قەپالتیکی لی بدات که
لەپر سەگیکی لاوازی بینی لە سووچی شەقامەکهووە بە چاویکی
برسییەووە لەو دەرپوانی، نەیتوانی لەفەکهی بخوات لە کاتییدا سەگەکه
بە هۆی برسییەتیەووە دەینالاند، بۆیە لێی نزیک بوووە و لەفەکهی لە
نزیك ئەو لەسەر زەوی دانا. دوای ئەمە لێی دوورکەوتەووە و لەسەر
رێگای خۆی بەردەوام بوو، لە کاتیکدا که چەند هەنگاویک
دوورکەوتەووە، ئەوا ئاورپی بۆ دواووە دایەووە و بینی که سەگەکه بە

شىلگىرىيەكى زۆرەۋە دەستى كىردىۋو بە خواردىنى لەفەكە، ئەۋ بىرە
خواردنە كەمە واىكرد وزەى بۆ بگەرپتەۋە.

دۋاى ماۋەيەك رۆيشتن بەلای دۋكان و خانوۋە ساردەكاندا، ئەۋا لە
كۆتايىدا بە شوينى مەبەستى گەيشت. رۆيشت بۆ لای خانوۋەيەكى
گەۋرە، خانوۋەيەك كە ئاشكرا بوۋ تازە بوۋ، خانوۋەيەك كە چەند رۆژيىك
لەمەۋبەر نىشانى دۋو كىپارى تازە ھاۋسەر دا.

لە دەرگاي سەرەكى نىك بۆۋە و دۋاتر كىلىكى لەناۋ گىرفانى
دەرھىنا، كىلەكەى لەناۋ قوفلە ھاۋيشت و دۋاى ساتىك دەرگايەكەى
كىردەۋە. دۋاى ئەۋەى كە رۆيشتە ژورەۋە، ئەۋا تەۋاۋى ژور و
رپىرەۋەكانى بە بەتالى بىنى، ھىچ كەلوپەلىك بوۋنى نەبوۋ، ھىچ
شوینەۋارىكى ژيانى پىۋە دىار نەبوۋ، ھەلبەتە ئەمەش سەير نەبوۋ
بەۋەى كە گۋتمان خانوۋەكە تازە بوۋ، ئەۋەش لە رپىگەى نەبوۋنى
كەلوپەل و بۆنى تۋندى بۆياغى دىۋارە رەنگ بىجىيەكانەۋە
ئاشكراۋو. بۆ ماۋەى چەند خۋولەكىك بەناۋ ژور و رپىرەۋەكاندا
رۆيشت، تەۋاۋى نەۋمەكانى سەرەۋە و خۋارەۋەى بىرى تاكو لە
كۆتايىدا گەيشت بە ھۆلىكى چۆل. كە گەيشتە ناۋ ئەۋى، ئەۋا لە
ناۋەندى ھۆلەكە لەسەر زەمىنە دارىنە ساردەكە دانىشت، بى ئەۋەى
بىر لە ھىچ بىكەۋە، بى ئەۋەى ھەست بە ھىچ شتىك بىكات، ئەۋا بەم
شىۋەيە لە دانىشتنەكەى بەردەۋام بوۋ. دۋاى چەند خۋولەكىك بەسەر
دانىشتنەكەيدا كە لە دانىشتنى پەيكەرىك دەچوۋ، ئەۋا دەستى بۆ

گیرفانی چاکه ته که ی برد و ده مانچه که ی دهرهینا، دوای ئەمه
ده مانچه که ی بهرز کرده وه و لووله که ی خسته ناو ده مییه وه. له کاتی کدا
لووله ی ده مانچه که له ناو ده میدا بوو، ئەوا ههستی به هیچ ترسیک
نه کرد، ههستی به هیچ دلته نگیهک نه کرد، به لکو تاکه شتی که
ههستی پیکرد ئەو ئازاره کوشنده یه بوو که له دلیدا بوو، ئازاریک که
به م ئیستایه ی ئیره ی گه یاند، ئازاریک که سوور بوو له بنبرکردنی.
پیش ئەوه ی فیشه که که به ته قینیت و میشکی خۆی بپرژینیت، ئەوا له
دلی خۆیدا دهستی به ژماردن کرد.
یهک، دوو، سێ...